

[Justitsministeren.]

udenom filmsrådet, nemlig hvor det drejede sig om kommunale bevillinger.

Specielt om kommunale bevillinger — som jo også er givet før min tid, naturligvis — vil jeg sige, at jeg ser således på det, at fordelingen ved at give en kommune en biografbevilling er, at man kan sikre sig, at kommunen anvender det af virksomheden udgåede overskud til fremme af kulturelle formål indenfor kommunens område. Jeg vil gerne nævne et enkelt eksempel herpå, nemlig den af Rødovre kommune drevne Islev Bio; det kan jeg gøre, så meget mere som bevillingen ikke er givet af mig. Tilsvaret er givet i 1948, og bevillingen er vistnok givet af min forgænger, det ærede medlem frk. Helga Pedersen. Om denne biografis drift vil jeg blot ganske kort sige, at overskuddet anvendes til kulturelle formål indenfor kommunens grænser, herunder til forskellige fonds; der er således dannet et fond til udsmykning af offentlige bygninger. Denne biograf er i virkeligheden blevet en art kulturcentrum i Rødovre kommune, den anvendes til en række formål af kulturel art, teaterforestillinger og meget andet. Mig forekommer det, at vi her nærmer os idealet af kommunal biografdrift.

Må jeg afsluttende sige, at jeg ser således på det, at det må være målet, når forholdene er blevet mere normale på byggeområdet, at søge kommissionsforslaget fra 1950 gennemført. Det er som tidligere kommissionsforslag udtryk for et kompromis, men det er stærkere kompromispræget end tidligere forslag; det balancerer mellem bevillingssystemet og den frie næring, om man vil, idet det bygger på det hovedprincip, at der under givne forudsætninger skal finde oplag af bevillinger sted. Der er klart, at dette forslag først lader sig gennemføre, når forholdene på byggeområdet er normaliserede. Endvidere indeholder forslaget et princip, som jeg tror kan vinde det ærede medlems tilslutning, nemlig en begrænsning i justitsministeriets frie bevillingstildeling. Jeg ville være interesseret i en forhandling om netop dette forslag, idet jeg dog gerne vil understrege, at jeg ikke ønsker at binde mig dertil i alle enkeltheder. Jeg forstår f. eks. ikke, hvorfor man i kommissionsudkastet er gået bort fra tanken om at tildele landsorganisationer biografbevillinger. Der

er stadig landsorganisationer, som jeg synes det ville være rimeligt at støtte med en biografbevilling.

På sagens nuværende stadium ville jeg anse det for rigtigst, at der blev nedsat et udvalg, som kunne drøfte den række af problemer, jeg har tilladt mig at pege på, og de problemer, som fra anden side måtte blive rejst.

Ordføreren for forslagstillerne (Hanne Budtz): Den højtærede justitsminister har ført sin argumentation imod det fremsatte forslag og har navnlig rettet en mængde spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at komme ind på i de bemærkninger, jeg har at gøre angående forslaget.

Det er jo rigtigt, som den højtærede justitsminister sagde, at vi har bygget på bevillingssystemet i mange år. Oprindeligt blev bevillingerne givet i form af enkelte polititilladelser for kort tid ad gangen, og jeg har forstået, at grunden til, at man gik over til at lovfæste bevillingssystemet, bl. a. var, at de betingelser, der stilledes for meddelelse af bevilling, ikke var ensartede. Det var naturligvis uheldigt, og det gav anledning til den første biograflov af 1922. Efter denne meddeltes bevilling for 3 år ad gangen. I 1927—28 blev der i rigsdagen fremsat et nyt lovforslag på dette område, hvori bevillingssystemet blev fastholdt; i dette forslag fandtes bestemmelser om beskyttelse af dansk filmsindustri, og dermed forelå en særlig begrundelse for at fastholde bevillingssystemet. I 1930 blev der nedsat et udvalg, som afgav en betænkning i 1932, der efterfulgtes af loven af 1933, og både denne og den nye biograflov af 13. april 1938 fastholdt bevillingssystemet.

Senest er der i 1947 blevet nedsat et udvalg med den opgave at undersøge alle de biografteatervæsenet og filmsproduktionen vedrørende spørgsmål. Dette udvalg afgav betænkning i 1950, og et flertal i udvalget fastholdt bevillingssystemet. Betænkningen indeholder det udkast til en ny lov om biografvæsenets ordning, som den højtærede minister omtalte.

Når der i dag fra venstres og konservativ side forelægges det høje folketing et forslag til beslutning om, at folketinget skal opfordre justitsministeren til at fremsætte et lovforslag om biografvæsenets ordning, hvor-